

Atanāsija ticības apliecība katehētiski skaidro Nīkajas ticības apliecību un risina Dieva trīsvienības jautājumu. Tā īpaši izceļ mācību par Jēzu Kristu un tiek saukta Atanāsija – ievērojama Aleksandrijas bīskapa un baznīctēva – vārdā, kurš visu savu dzīvi veltīja tam, lai Nīkajas ticības apliecība tiktu atzīta un pieņemta kristīgajā pasaulē. Pašam Atanāsijam nav tiešas saistības ar viņa vārdā nosaukto ticības apliecību. Rietumu kristietībā, iespējams, Gallijā vai Spānijā tā kļūst pazīstama tikai V gadsimtā. Viduslaikos rietumu kristietībā šī ticības apliecība gūst lielu ievērību un tiek pieskaitīta ekumeniskajām ticības apliecībām:

“Katram, kurš vēlas tapt svētlaimīgs, vispirms ir jābūt pareizai, kristīgai ticībai.

Tas, kurš to neuzskata par vajadzīgu, bez šaubām, nolemj sevi mūžīgai pazudināšanai.

Pareiza kopīga kristīgā ticība ir šī:

Mēs godājam vienu vienīgo Dievu trīsvienībā un trīsvienību vienā vienīgā dievībā, nesajaucot personas un neizmainot dievišķā pamata būtību.

Jo viena ir Tēva, otra – Dēla un trešā – Svētā Gara persona, bet Tēva, Dēla un Svētā Gara dievišķā Būtne ir viena vienīga: līdzvērtīga godā un mūžīgā majestātē. Tāds, kāds ir Tēvs, ir Dēls un arī Svētais Gars.

Neradīts ir Tēvs, neradīts ir Dēls un neradīts ir Svētais Gars. Bezgalīgs ir Tēvs, bezgalīgs ir Dēls un bezgalīgs ir Svētais Gars. Mūžīgs ir Tēvs, mūžīgs ir Dēls un mūžīgs ir Svētais Gars. Tomēr nav trīs mūžīgu, bet tikai viens mūžīgs. Tāpat nav trīs neradītu un trīs bezgalīgu, bet tikai viens neradīts un viens bezgalīgs. Tā arī visvarens ir Tēvs, visvarens ir Dēls un visvarens ir Svētais Gars. Tomēr nav trīs visvarenu, bet tikai viens visvarens. Tā Tēvs ir Dievs, Dēls ir Dievs, Svētais Gars ir Dievs. Tomēr nav trīs Dievu, bet viens vienīgs Dievs. Tā Tēvs ir Kungs, Dēls ir Kungs un Svētais Gars ir Kungs. Tomēr nav trīs Kungu, bet viens vienīgs Kungs.

Tāpat kā kristīgā patiesība pieprasa mums atzīt katru personu atsevišķi par Dievu un Kungu, tā arī kopīgā kristīgā ticība aizliedz mums runāt par trim Dieviem vai Kungiem. Tēvu nav neviens darinājis, nedz radījis, nedz dzemdējis. Vienīgi Dēls ir no Tēva, ne darināts, ne radīts, bet piedzimis. Svētais Gars ir no Tēva un no Dēla, ne darināts, ne radīts, ne piedzimis, bet no tiem izejošs. Tātad ir viens vienīgs Tēvs, nevis trīs Tēvu, viens vienīgs Dēls, ne trīs Dēlu, viens vienīgs Svētais Gars, ne trīs Svēto Garu. Un šajā trīsvienībā neviens nav ne pirmais, ne pēdējais, neviens nav par otru ne lielāks, ne mazāks. Visas trīs personas savā starpā ir tikpat mūžīgas un tikpat vienlīdzīgas.

Katrā gadījumā, kā jau iepriekš sacīts, mums ir jākalpo trīsvienībai vienībā un vienībai trīsvienībā. Tam, kurš vēlas kļūt

svētlaimīgs, ir jādomā par trīsvienību tieši tā. Bet, lai iegūtu mūžīgo svētlaimību, noteikti ir nepieciešama arī stingra ticība mūsu Kunga Jēzus Kristus iemiesošanai.

Pareiza ticība ir tā, ka mēs ticam un apliecinām, ka mūsu Kungs Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir reizē Dievs un arī cilvēks. Viņš ir Dievs, piedzimis no Tēva pirms laiku iesākuma, un noteiktā laikā tapis par cilvēku no mātes miesām. Pilnīgs Dievs un pilnīgs cilvēks, kuram ir saprātīga dvēsele un cilvēciska miesa, no dievišķības puses līdzīgs Tēvam, bet no cilvēciskās puses – zemāks par Tēvu. Kaut arī Viņš ir kā Dievs, tā cilvēks, tomēr nekādā gadījumā nav divu Kristu, bet tikai viens vienīgs. Viņš nav viens vienīgs tādēļ, ka dievišķība būtu pārvērtusies par cilvēciskumu, bet gan tādēļ, ka Dievs ir pieņēmis cilvēka izskatu. Viņš caurcaurēm ir viens vienīgs; nevis tādēļ, ka abas būtības būtu sajauktas viena ar otru, bet gan tādēļ, ka tās veido vienu veselumu, vienu personu. Jo tāpat kā saprātīga dvēsele un miesa veido veselu cilvēku, tāpat arī Dievs un cilvēks ir viens vienīgs Kristus, kurš cieta mūsu grēku dēļ, nokāpa ellē, uzcēlās no mirušajiem, uzkāpa debesīs, sēž pie Tēva labās rokas un no turienes atnāks tiesāt dzīvos un mirušos. Viņa atnākšanas dienā visiem cilvēkiem būs miesīgi jāuzceļas no mirušajiem un jāatbild par saviem darbiem. Tie, kas darījuši labu, iemantos mūžīgo dzīvību, bet tie, kas darījuši ļaunu, – mūžīgo pazudināšanu. Tā ir pareiza, vispārēja kristīga ticība. Kas nopietni un neliekuļodams tai netic, nevar tikt glābts.”